

# Journal

De gemeente Brummen onderhoudt twee vriendschapsbanden met buitenlandse gemeenten. Koriyama in Japan en Krotoszyn in Polen. Deze jumelages dateren uit respectievelijk 1988 en 1989. Elk vanuit een andere oorsprong.

De gemeente Brummen ontving in het jaar 2014 min of meer gelijktijdig uitnodigingen van beide gemeenten. In Krotoszyn neemt burgemeester Julian Joks op 30 oktober 2014 afscheid na een ambtsperiode van 25 jaar. Eerst in functie als locoburgemeester, later als burgemeester. De stad Koriyama bestaat 90 jaar en viert haar 50-jarig jubileum van vriendschapsbanden met andere steden op 3 en 4 november 2014.

Het presidium (fractievoorzitters) van de gemeenteraad van Brummen besluit een delegatie naar Krotoszyn en Koriyama af te vaardigen. De gemeenteraad laat zich in Krotoszyn vertegenwoordigen door de heren Frans Bruning en Gerrit te Bokkel. Namens het college worden wethouder Luuk Tuiten en waarnemend burgemeester Alex van Hedel afgevaardigd.

Door Koriyama zijn de burgemeester van Brummen en diens echtgenote uitgenodigd. Na het bezoek in Krotoszyn reizen beiden door naar Koriyama. Na afloop van het 5-daagse bezoek aan Koriyama, worden aansluitend in vier dagen de steden Kyoto en Tokyo op eigen gelegenheid en voor eigen rekening bezocht.

De delegatie vertrekt op woensdag 29 oktober 2014. Het presidium heeft dit mogelijk gemaakt door de behandeling van de begroting in de gemeenteraad te vervroegen.

## Krotoszyn



Krotoszyn ligt op ongeveer 780 km afstand van Brummen, in het district Powiat Krotoszyński en de totale gemeente heeft ongeveer 40.000 inwoners.

In de jaren 1980-1989 werd in Polen de val van het communisme ingeleid. Hierna werd een nieuwe grondwet aangenomen waarbij Polen een democratie werd. Bij de eerste vrije gemeenteraadsverkiezingen in Polen waren vele Nederlandse bestuurders via het VNG aanwezig om deze verkiezingen waar te nemen. In die tijd heb ik Zielona Góra bezocht, op ongeveer 100 km van Krotoszyn. Polen bleek ver achtergebleven te zijn in moderne industrialisatie, recreatie en milieutechnologie.

De bevolking was gastvrij, had het niet breed en maakte een nog weifelende indruk ten aanzien van de nieuwe democratie en liberalisering. Eveneens uit die tijd dateren vele vriendschapsbanden met Nederlandse gemeenten. In Nederland werden diverse initiatieven ontplooid om de Poolse mensen behulpzaam te zijn. Hulpgoederen werden verzameld en getransporteerd, Poolse kinderen werden in Nederland vakanties aangeboden bij gastgezinnen.

In Brummen is er actie gevoerd om de afbouw en inrichting van de kinderopholiklinik van het ziekenhuis in Krotoszyn mogelijk te maken. Er werd een Stichting Brummen-Krotoszyn opgericht die onder meer met vrijwilligers gedeelten van het ziekenhuis en het plaatselijk weeshuis heeft geschilderd.

Al met al heeft dit geleid tot een officiële jumelage tussen Krotoszyn-Brummen op 15 maart 1989.



#### Woensdag 29 oktober 2014

We vertrekken in alle vroegte uit Brummen en Valkenswaard. We treffen elkaar in Poznan. Vanuit Poznan brengt een brandweerbusje ons naar Krotoszyn. De afstand van Poznan naar Krotoszyn bedraagt ongeveer 80 km. De reis vindt grotendeels plaats over tweebaanswegen, waardoor het toch nog zo'n anderhalf uur duurt voordat we in hotel Pod Szyszkami in Krotoszyn arriveren.

In het hotel zullen we 's avonds gezamenlijk de avondmaaltijd nuttigen met burgemeester Julian Joks en een bestuurlijke delegatie uit Dierdorf (Duitsland) waarmee Krotoszyn ook een vriendschapsband onderhoudt.

Wanneer we gaan aanzitten, blijkt ook het echtpaar Van der Linde uit Brummen aanwezig te zijn. Zij onderhouden al jarenlang goede

contacten met Krotoszyn en, zoals mij de volgende dag duidelijk blijkt, zijn zij een graag geziene en bekende gast van Krotoszyn.

Luuk, Gerrit en Frans zijn ook oude bekenden in en van Krotoszyn. Tijdens het avondeten laat scheidend burgemeester Joks duidelijk blijken dat hij de aanwezigheid van een delegatie uit Brummen bijzonder op prijs stelt. Hij geeft aan dat wij de volgende ochtend te gast zijn bij de gemeenteraadsvergadering en dat hij ons graag laat rondleiden door stad en stadhuis.

#### Donderdag 30 oktober 2014

In de ochtend worden we opgehaald om naar het gemeentehuis te gaan. Na een korte rondleiding treden we de raadszaal binnen. De raadsvergadering is verdeeld over de ochtend en middag. Wij zullen alleen het ochtenddeel bijwonen.

De vergadering wordt niet door de burgemeester voorgezeten. Wanneer Julian Joks het woord wordt gegeven, attendeert hij op de gemeentelijke delegaties uit Brummen en Dierdorf. Een warm applaus valt ons ten deel.



De agenda en het debat zijn voor ons moeilijk te volgen. Een raadslid dat later in de vergadering aanschuift, weet echter indruk te wekken. Zij heeft geconstateerd dat het nieuwe openbare fonteintje op het raadhuisplein spettert. Ze vraagt de burgemeester dit euvel te verhelpen.

Tijdens de lunchpauze hebben we een gesprek met Julian Joks in diens werkkamer. Vol enthousiasme verhaalt hij over de reeds 25 jaar durende vriendschapsband met Brummen en spreekt hij de wens uit dat deze band ook na zijn vertrek mag blijven voortbestaan. Ik geef fijntjes aan dat ik constateer dat de initiatiefnemers van weleer grijs aan de slapen zijn geworden en dat de noodzaak waaruit de initiatieven ontstaan zijn inmiddels vervaagd is. Als vanzelfsprekend vinden wij dat de jumelage op een nader te bepalen wijze in stand zou kunnen blijven; immers, een vriendschap beëindig je niet zomaar. De vraag is hoe de band met nieuw elan en op andere wijze ingevuld kan gaan worden. Hiervoor is vooral particulier initiatief gewenst op cultureel, educatief en recreatief gebied. Een driehoeksverhouding tussen Krotoszyn-Brummen-Dierdorf wordt op dit gebied als potentieel gezien. Moderne communicatiemiddelen zouden dit kunnen ondersteunen, bijvoorbeeld op scholen.

De burgemeester in Polen wordt gekozen. Julian Joks stelt zich niet meer voor een nieuwe periode verkiesbaar, met als gevolg dat hij vanavond, na 25 jaar, afscheid zal nemen. We maken tevens kennis met zijn beoogde opvolger, mits de voorspellingen over de verkiezingsuitslag uit gaan komen. Een burgemeester in Polen stelt ook zijn door hem/haar gewenste ambtelijke organisatie samen. De beoogde opvolger heeft reeds bekendgemaakt dat hij de organisatie zal laten zoals het is. Dat levert hem ongetwijfeld de stem op van veel ambtenaren die in Krotoszyn woonachtig en werkzaam zijn!

Julian Joks vervolgt door te stellen dat een burgemeester veel politieke/bestuurlijke invloed heeft. Ongetwijfeld heeft hij de laatste 25 jaar veel kunnen betekenen voor Krotoszyn in opbouw.

De plicht roept voor Julian Joks en hij begeeft zich weer naar de raadszaal. Wij worden rondgeleid door het stadje.



Het raadhuisplein is recent heringericht, gemoderniseerd, autoluw gemaakt en tussen enkele luifels prijkt zowaar het bedoelde fonteintje. Proefondervindelijk stel ik vast dat het raadslid gelijk heeft. Het kraantje opendraaien zonder natte schoenen te krijgen lukt mij niet.

Het gerestaureerde raadhuis heeft thans een meer representatieve functie. Onder meer worden hier huwelijken voltrokken.



Via een majestueuze stenen trap, tref ik op het bordes aan de gevel een bronzen plaquette die getuigt van de vriendschapsband tussen Krotoszyn en Brummen.





Na een korte rondleiding door het centrum belandden we bij een oud katholiek kerkje. De pastoor wordt opgetrommeld om de kerkdeuren voor ons te openen. Binnen zien we veel pracht en praal en zitplaatsen voor ongeveer 500 kerkgangers. De pastoor vertelt dat hij bij een viering ongeveer 900 bezoekers heeft en dat gemiddeld driemaal op een zondag! Vanwege de vele kerkdiensten wisselt men elkaar in een poule van negen priesters af. Dan te bedenken dat de Andreaskerk in Brummen met sluiten bedreigd wordt!



Wanneer de pastoor ontdekt dat mijn echtgenote ook Italiaans spreekt, moeten wij zelf verder op ontdekkingsstocht door de kerk. Mijnheer pastoor pleegt met regelmaat naar Rome te gaan en enige oefening in de Italiaanse taal komt hem wel gelegen!

Na de rondleidingen krijgen we even vrije tijd om het centrum zelfstandig te bezoeken. Vanaf het raadhuisplein zie ik dikke donkere pluimen in kringelen uit schoorstenen opgaan. Onze oud brandweercommandant Gerrit te Bokkel herkent het onmiddellijk en constateert dat dat het gevolg is van kolengestookte kachels. De andere weten zich te herinneren dat Krotoszyn vijftientig jaar geleden er grauw uitzag, mede als gevolg van kolenstook en uitlaatgassen van verouderde auto's. Hoewel kolenstook nog deels aanwezig is, blijkt Polen een grote vooruitgang geboekt te hebben. Moderne winkels, modern geklede dames en heren, moderne auto's.

Kortom, het doet niet meer onder voor een gangbare West-Europese uitstraling.

Wanneer de duisternis invalt en het rap frisser wordt, worden we weer opgehaald en weggebracht naar ons hotel. We zullen daar de afscheidsbijeenkomst van Julian Joks bij gaan wonen.

Nadat we ons opgefrist hebben, betreden we de dinerzaal waarin we gezamenlijk met veel genodigden afscheid zullen gaan nemen van Julian Joks als burgemeester van Krotoszyn. De delegatie uit Brummen neemt plaats tegenover het burgemeestersechtpaar; een ereplaats zal ik maar zeggen.

Het grote gezelschap bestaat uit gemeenteraadsleden, brandweervertegenwoordigers, dames en heren uit bedrijfsleven en vele bestuurders uit de regio en provincie. Vele toespraken volgen elkaar op, waaruit blijkt dat Julian Joks een gewaardeerd burgemeester is geweest. Namens de gemeente Brummen mag ik Julian Joks een zilveren penning overhandigen als blijk van dank voor de warme en prettige contacten gedurende vijftientig jaar. Uit handen van Julian Joks ontvangen wij een gebrandschilderd raamwerk waarin de vijftientigjarige vriendschapsband tot uiting wordt gebracht.



Het diner wordt opgeluisterd door traditionele muziek en dansgezelschappen. Tot middernacht gaan regelmatig de voetjes van de vloer. Een waardig en plezierig afscheid voor Julian Joks.



#### Vrijdag 31 oktober 2014

De volgende ochtend pakken we in en worden we terug naar Poznan gebracht. Een deel van ons gezelschap keert huiswaarts, ik zal met mijn echtgenote de reis vervolgen naar Koriyama.

Naast het waardige afscheid van Julian Joks als herinnering, hebben we in onze koffers het vraagstuk van toekomstige invulling van de vriendschapsband tussen Brummen en Krotoszyn ingepakt.

De aanleiding voor de jumelage is door de jaren heen weggeëbd. Gelukkig maar. Krotoszyn is geholpen en heeft zichzelf er goed bovenop geholpen, mede dankzij de bezielende leiding van Julian Joks. We zijn tegelijkertijd gezamenlijk ouder en wijzer geworden. Misschien moeten beider nieuwe generaties de vriendschapsband onderhouden en nieuw elan geven. De gemeenten verschillen van elkaar. Een directe relatie op economisch gebied ligt er niet. Misschien kansen uit een nieuwe driehoeksverhouding tussen Krotoszyn-Dierdorf-Brummen? Educatief, cultureel en/of toeristisch. De vragen wie, hoe en op welk gebied liggen voor.

## Koriyama



Koriyama ligt op ongeveer 10.000 km afstand van Brummen, in het district (prefectuur) Fukushima en de gemeente heeft ongeveer 329.000 inwoners. Na samenvoeging met de gemeente Kitikata is de stad Koriyama in 1924 ontstaan. De belangrijkste industrie bestaat uit de van oudsher bestaande zijdespinnerij en textielindustrie, maar vandaag de dag is een belangrijk accent gelegd op machinebouw, technologie, research en chemie.

Enkele gegevens:

- 134.500 huishoudens
- 210.000 beroepsbevolking
- 46.300 ton rijstproductie
- 62 basisscholen
- 29 scholen voortgezet onderwijs
- 3 universiteiten
- 22 ziekenhuizen

Zaterdag 1 november 2014

Vanuit Poznan vliegen mijn echtgenote en ik via Kopenhagen naar Tokyo. We arriveren daar volgens mijn horloge om 02.40 uur 's nachts. Op school heb ik vroeger geleerd dat Japan het land van de rijzende zon is. Wat in schoolboeken staat blijkt waar te zijn, constateer ik. Het is in Japan inmiddels 10.40 uur in de ochtend en de zon schijnt.

We moeten bij de douane allereerst allerhande vragen beantwoorden over ons verleden. Een verwijzing naar de Commissaris van de Koning in Gelderland, de heer Cornielje, volstaat niet voor de douanebeambte. Sterker nog, er worden vingerafdrukken en een foto genomen. We worden uiteindelijk toegelaten. Een hele geruststelling en natuurlijk ook goed op mijn CV: "wereldwijd geaccepteerd"!

We zoeken onze koffers en houden rekening met een sjouwpartij van vliegveld naar het centraal station in Tokyo. Onze koffers zitten vol met boeken en brochures over Brummen.



Wanneer de deuren opengaan naar de ontvangsthal, staan er plotseling twee Japanse heren met een bordje "mr and mrs van Hedel" in hun handen juichend en letterlijk blij springend voor onze neus. Het doet me denken aan het programma 'Hello Goodbye' van Joris Linssen.

Een hartelijk welkom, tientallen buigingen en plotseling worden onze koffers uit onze handen gegrist.

Hun dienstbaarheid blijft zich overigens voordoen tot de laatste minuut van ons formele verblijf.

We reizen met de hogesnelheidstrein van vliegveld Narita, via Tokyo, naar Koriyama. Wanneer de conducteur met witte handschoenen de coupé binnentreedt, buigt hij eerst hoffelijk naar alle reizigers. Daarna controleert en knipt hij de plaatsbewijzen. Bij het verlaten van de coupé wendt hij zich wederom naar de reizigers en buigt nogmaals hoffelijk. Omstreeks 17.00 uur arriveren we in ons hotel. We zijn dan ondertussen vanaf ons vertrek uit Poznan 25 uur aan het reizen geweest en de avond is nog maar net aangebroken.

Bij de uitnodiging voor Japan, heeft onze gastheer laten vragen hoe wij wensten te overnachten; in een Europese kamer of in een Japanse; dat wil zeggen op een tatami-mat slapen. Tatami is een van rijststro gemaakte mat. Natuurlijk wilde ik zoveel mogelijk leren over de Japanse leefgewoonten, dus zonder overleg met mijn echtgenote besloot ik te gaan voor tatami. Nu wil het geval dat 'tatami' van oorsprong ook gebruikt wordt als judomat. Met die vertaling van tatami kon Graziella zich wel vinden in mijn zonder vooroverleg gedane keuze!

We kregen in ons appartement in Japanse stijl een authentiek avondmaal geserveerd. Met authentiek bedoel ik dus echt authentiek. Met kramp in de benen en strak gespannen rugspieren. Op een lage 'eettafel' werd het eten geserveerd. De eettafelstoelen waren aangepast aan de hoogte van de tafel. Zeg maar, kampeerstoeltjes met een zitvlak op de grond en in de rug een geringe steun.



Nu heb ik vanuit de sportwereld vaak gehoord dat je je kruisbanden kunt scheuren en een meniscusblesure kunt oplopen. Ik besloot dus niet op mijn knieën te gaan zitten maar mijn benen recht onder de tafel door te schuiven. Dit bleek echter ook niet zo'n makkelijke eethouding te zijn. Daarenboven is het in Japan ten strengste verboden om met schoenen op tatami te lopen. Toen Graziella dus mijn sokken aan haar kant van de tafel zag verrijzen ('25 uur onderweg' weet u nog?), werd ik gedwongen alsnog mijn knieën in de waagschaal te leggen. Ze zei dat mijn voeten en sokken aan de overzijde, haar zijde van de tafel, ter hoogte van haar mes en vork aan weerszijden van het bord uitstaken. Op zich eigenlijk flauw van Graziella, want in Japan gebruiken ze helemaal geen mes en vork! De Japanse maaltijd hebben we ons heerlijk laten smaken. Wanneer iemand mocht willen weten wat we gegeten hebben .... ik weet het niet!

Hoewel we doodop van de reis waren, hebben we ons toch door de hotelier laten verleiden nog een rondgang te maken over de begane grond van het hotel. Nu mag men veel van ons verwachten, maar niet dat we in enkele uren al goed Japans spreken. En hoe opvallend, in Japan spreekt men vrij matig Engels, Duits, Frans, Pools of Italiaans. Eigenlijk spreekt men daar alleen maar de voor hen makkelijkste taal, Japans!



Na veel twijfels, heel veel twijfels, maakte ik uit de moeizame conversatie op dat we geacht werden beneden in een kimono rond te gaan lopen. Wat een geluk, laat ik die in Valkenswaard nou hebben vergeten in te pakken. Wat een pech, de hotelier overhandigde ons twee kimono's namens het hotel!

Op de door de hotelier van dienstwege verstrekte slippers en in kimono's, togen wij naar de 1<sup>e</sup> verdieping. Ja 1<sup>e</sup> verdieping, want in Japan is de 1<sup>e</sup> verdieping de begane grond.

Alle andere hotelgasten liepen daar ook in kimono's, dus wij constateerden dat we niet in de maling waren genomen door Ushi (Wendy van Dijk). Het blijft natuurlijk wel altijd oppassen voor burgemeesters in een hotellobby. Zeker tijdens een kimono-party! Gelukkig is Powned opgeheven.

Op de begane grond was, ondanks het inmiddels vergevorderde tijdstip in de avond, nog van alles te doen. Een winkeltje met souvenirs en lekkernijen, een manicure-praktijk en een bar. Ons viel op dat er luide muziek te horen was, maar niet vanuit de bar. Een ontdekkingstocht leerde dat het geluid vanachter verschillende deuren kwam. Toen een van de deuren, hoe toevallig met een Italiaanse vlag daarop, openging, zagen we een Japans gezelschap van dames en heren, zittend in een rijke schakering van verschillende kimono's. Men vermaakte zich daar met 'karaoke', naar ons later bleek het vermaak in Japan. Nog steeds het Japans niet machtig, maakte ik desondanks op dat men ons als Europeanen gastvrij uitnodigde toe te treden tot dit illustere zanggezelschap. Rondom een tafel, waarop ik amper ruimte kon vinden om mijn hotelsleutel neer te leggen vanwege de vele whisky-, cognac- en sakeflessen, zaten de Japanse dames en heren geschaard. Na met handen en voeten duidelijk gemaakt te hebben waar we vandaan

kwamen, kreeg ik een microfoon in mijn handen gedrukt. Er was slechts een beperkt aantal Engelstalige liedjes op de karaoke-machine beschikbaar. Het werd 'Let it be' van de Beatles; niet onverdienstelijk gelet het applaus.

Daarna werd ons een glaasje sake aangeboden. Hierna hebben we ons snel uit de voeten gemaakt en ons na zo'n 32 uur te rusten gelegd.

Wat waren wij blij dat mijn voorkeur om op een tatami te gaan slapen niet goed doorgekomen was bij de hotelier. Gewoon een heerlijk bed!

#### Zondag 2 november 2014

Volgens het programma van onze Japanse gastheer, zouden we vandaag een bezoek gaan brengen aan het standbeeld van Cornelis Johannes van Doorn, geboren te Hall en aan het Tsuruga-jo Kasteel.

Alvorens we echter naar de officiële bestemmingen zouden gaan, hadden onze begeleiders een hotspot in Koriyama in gedachten. Een heuse Hollandse windmolen. Speciaal gebouwd om de vriendschapsband met Brummen, Nederland, te benadrukken.





Vanuit ons hotel reden we langs de vele rijstvelden de bergen in. Rijstvelden die ontgonnen zijn vanuit de technische mogelijkheid die Cornelis van Doorn bedacht had; irrigatie. Vanuit de auto werd ons, rijdend langs de oevers van het grote op 250 meter hoogte gelegen Inawashiro-meer, de plaats gewezen waar Cornelis van Doorn een tunnel had laten boren door het gebergte. Op die wijze kon de vlakte waarin thans Koriyama gelegen is, bevoeid worden.



Aan de andere zijde van het meer stoppen we bij een grote stuwdam. Ook bedacht door Cornelis van Doorn uit Hall.



*(Stuwdam Inawashiro-meer vlg's ontwerp C. van Doorn)*

In de 16<sup>e</sup> eeuw werd Japan benaderd door handelaren en christelijke missionarissen uit Portugal, Engeland, Spanje en Nederland. In 1603 ontstond het Tokugawa-shogunaat, waarin de shogun (legerleider) alleenheerser was en de keizer feitelijk geen macht meer had.



*(Tsuruga-jo Castle)*

Dit shogunaat beschouwde de Europese handelaren en missionarissen als inleiders van een Europese machtsovername en het verbrak vervolgens de relaties met de buitenwereld. Omdat de Nederlanders vermoedelijk meer nadruk legden op handel dan op de verbreiding van het christelijke geloof, bleven de Nederlanders geaccepteerd. Nederland onderhoudt dus al zo'n vierhonderd jaar een handelsrelatie met Japan.

Met de Meiji-restauratie ('verlichte regering') die in 1867 werd ingezet, werd de positie van de keizer in ere hersteld en kwam een eind aan de alleenheerschappij van de krijgsadel, het shogunaat. Westerse instituties werden overgenomen en hervormingen werden ingezet op het gebied van regelgeving, overheid, economie en sociale- en militaire inzichten.

Inherent hieraan was dat de Samoerai-klasse (leger) verdween. De samoerai die de kant van de nieuwe overheid kozen, kregen nieuwe taken binnen deze overheid of kregen een toekomstperspectief aangeboden als landbouwer in de Asakavlake, het gebied waarin later Koriyama zich ontwikkelde tot stad, dankzij onze eigen Cornelis uit Hall.

Maandag 3 november 2014

Vandaag wordt een bezoek gebracht aan de Kaiseizan-tempel en aan het museum Kaiseikan.



In Japan belijdt men oorspronkelijk het shintoïsme. De verering is gericht op natuurverschijnselen. Toen het boeddhisme geïntroduceerd werd, bereikte het een compromis met het shintoïsme. Heiligdommen en tempels werden vaak op de zelfde heilige grond gebouwd. Desalniettemin zijn er verschillen gebleven in de religies. Shintoïsme is helder en pragmatische, het boeddhisme filosofisch.



Na een gesprek met de priester en een rondleiding in de tempel werd het Kaiseikan-museum aangedaan. In dit museum wordt de ontwikkeling van de Asaka-vlakte uiteengezet met daarin een belangrijke rol voor Cornelis van Doorn.



Cornelis van Doorn liet door het bergmassief een tunnel aanleggen richting Asaka-vlakte. Door middel van een buizen- en kanalsysteem kon de vlakte bevoeid en ontgonnen worden. Door het verval kon met het stromende water ingenieus kracht ontwikkeld worden voor energiecentrales. Aan de westzijde van het meer was reeds een natuurlijke afloop naar het gebied aan de andere zijde van het meer. Door het aftappen van het water ten behoeve van de Asaka-vlakte, mocht dat gebied natuurlijk niet droog komen te liggen. Van Doorn ontwierp een stuwdam waarmee het de waterafvoer voor beide gebieden verantwoord kon reguleren. Zeker voor die tijd een knap staaltje werk!





Het verhaal wil dat tijdens de Tweede Wereldoorlog de Japanners metalen nodig hadden voor het vervaardigen van oorlogstuig. De bewoners nabij het Inawashiro-meer vreesden dat het bronzen standbeeld van hun geliefde Cornelis van Doorn in handen zou kunnen vallen van de militairen. Zij haalden het beeld van zijn sokkel en begroeven het. Na de oorlog werd het weer opgegraven en zo bleef het beeld bespaard om in duizenden stukjes hulzen gefragmenteerd te worden. Bij deze operatie is de rechter schoenpunt gesneuveld. Een Japanse Mister Minit heeft dit vakkundig hersteld met beton.



De avond zou ingevuld gaan worden met 'Mayor's Banquet'. Naast gemeenteraadsleden en de voorzitter van de gemeenteraad (niet zijnde de burgemeester), ook hier weer diverse vertegenwoordigers uit het bedrijfsleven en de burgemeesters van de andere Japanse zustersteden, Kurume City, Nara City, Tottori City. Het geheel werd opgeluisterd door een fenomenaal xylofonist; een autistische jongen van 16 die uitsluitend op gehoor de muziekstukken leerde en ten gehore bracht.



*(op de foto met burgemeesters van zustersteden)*

Als vanzelfsprekend ontving de burgemeester van Koriyama uit mijn handen de bekende vaas van Brummen als relatiegeschenk.





*(heren uit het bedrijfsleven wilden op de foto met de 'first lady's'; de burgemeesters werden op de achtergrond gedrukt...!)*

Japan is perfect georganiseerd. Mij was al eerder gebleken dat bussen en metro's op de centimeter precies bij de halte stopten; de naad tussen de deuren hield exact stil bij de gemerkte stoeptegels waarbij men wachtte. Burgemeester Masato Shinagawa hield ons voor dat wanneer hij om 20.00 uur precies éénmaal in zijn handen klapte, het banquet beëindigd zou worden. En werkelijk, zo geschiedde. Zijn enkele klap werd beantwoord met luid geklap van alle gasten en iedereen plaatste onmiddellijk zijn bord en glas op tafel om vervolgens afscheid te nemen. Nog geen tien minuten later waren we terug op onze hotelkamer en konden we uitrusten van de jetlag en de vele eerste ervaringen.

Dinsdag 4 november 2014

Deze ochtend gingen we al vroeg naar het cultureel centrum van Koriyama. In de congreszaal zouden veel inwoners van Koriyama gehuldigd worden die zich op enigerlei wijze verdienstelijk gemaakt hadden voor de gemeenschap. Een soort 'lintjesregen'. Bij deze gelegenheid waren lokale en regionale vertegenwoordigers aanwezig van politiek, bedrijven en culturele organisaties, zo'n 300 personen.



26.川 壽雄 郡山市長等、郡出席の皆様、そして郡山下段の皆様

1874年11月1日、オランダにあるブルメン市の住民の一人が、日本政府の招へいで郡山の地に渡りやりました。2014年11月1日、ちょうど140年後、私は貴様とともに初めて日本の土を踏み踏みました。オランダでは、日本は「日出る国」と学校で教えられています。貴様とはこの地で、郡山の主人の一人であるブルメン市を代表し、貴様の来賓を歓迎し、大歓迎を感ずることに感じています。

過去400年の間、日本とオランダは開港場を築き上げていますが、ブルメンと郡山は最も重要な二つの港によって結ばれています。それからです。140年前、ファン・ドールン領事は、ブルメンから郡山へ、安芸平野に島田代官から水害調査技術者を送るためにやって来ました。肥沃な土地が生まれ、郡山は美しく生まれ変わり、貴島県において重要な都市へと発展を遂げました。

このように貴様とブルメンをつなぐものでありますが、水は牛乳の源というだけではありません。大きな貴族ともなり得ます。ブルメン市では、2011年に震災をばった人地帯と、引寄せた発生した津波に苦しむ、貴様と深いお見舞いの念を禁じえず思っています。

オランダにおいても、私たちが古い歴史の誇りと戦い続けてまいりました。砂浜と堤防により守られておりますが、私たちの国土の半分は海抜以下となっております。最近の被害は1953年に起ります。そして、私たちがもはやそのような災害にあふえずにありますが、私たちは常に「水害を防止する」気候変動がもたらす影響など、対策を講じている。水害から私たちが目を覚まし、さらに重要な地球温暖化を防止する技術の開発を続けてまいります。私たちに日本、オランダの両国が2002年の京都議定書を批准し、明確であれば実施されることを強く希冀しております。

水があらゆる面で日本とオランダの両国をつないでいることは、オランダの農業実業で、現在の同業者であるウィレム・アレクサンダーが、2006年に放牧者・畜太郎・カワ内閣大臣から、水と衛生に関する国際関係委員会議長を引継いだことからその一端を知ることが出来ます。国際委員会自体は、地球温暖化、気候変動と衛生問題を扱っている国際的な組織を指すこととなります。水に依存する人々にとって、この使命に必要不可欠なものが不足していません。

市長様、そして郡出席の皆様、私たちが強い絆を感じています。とりわけ生命の源、水が私たちに与えてくれます。1874年、そして2014年にも日本とオランダの間の10,000キロメートルの距離によって、私たちが交流が感じられることはありませんでした。私たちが政府が承認し、水管理、経済、投資、電報を設立した文化などの分野で、お互いに学び、成長し続けることができるよう強く希冀しております。

ブルメン市民と職員を代表し、郡山市の市制施行90周年、尚90周年を心から祝福申し上げます。

Bovenstaande tekst werd door mij uitgesproken op 4 november 2014 tijdens de ceremonie in Koriyama City Cultural Hall. De Engels vertaling is als volgt:

*"Honourable gentleman Mayor, Mr. Masato Shinagawa, ladies and gentlemen, residents of Koriyama,*

*On 1 November 1874, a resident of the municipality of Brummen (in the Netherlands) arrived in Koriyama on the invitation of the Japanese government. On 1 November 2014, precisely 140 years later, I first set foot in Japan together with my wife, My wife and I are greatly honoured to be your guests here, and to be able to represent the municipality of Brummen as a friend of Koriyama.*



*Although there have been trade relations between Japan and the Netherlands for the past 400 years, Brummen and Koriyama are linked by the most vital source of life, which is water. One hundred and forty years ago, Engineer Van Doorn travelled from Hall, in the municipality of Brummen, to Koriyama for the purpose of introducing hydraulic engineering systems to irrigate the Asaka plain with water from lake Inawashiro. The land became fertile and Koriyama was able to develop into a beautiful and significant city in the province of Fukushima.*



*Water is therefore what links Koriyama and Brummen. But water is not only a source of life. It can also pose an enormous threat. The people of Brummen felt enormous empathy for you in 2011 when your region was hit by an enormous seaquake and subsequent tsunami on 11 March 2011.*

*The Netherlands too has been battling the threat of water for as long as we can remember. More than half of our country is below sea level, protected behind dunes and dikes.*

*Mayor, ladies and gentlemen, we feel a strong connection, among other things, due to the source of life, due to water. The distance of 10,000 kilometres between Japan and the Netherlands has not stopped us from coming together, not in 1874, nor in 2014. I therefore hope that our friendship will be an enduring one and that we can continue to learn,*

*peacefully, from one another in the fields of water management, economy, technology, art and culture.*

*On behalf of the municipal executive and inhabitants of Brummen, I would like to congratulate you on the 90th anniversary of municipality system adoption and on the 50th anniversary of incorporation."*

Na de ceremonie kregen we gelegenheid te lunchen. Het middagprogramma stond in het licht van een bezoek aan het Fukushima renewable Energy Institute in Koriyama.

Op 11 maart 2011 vond in Japan nabij Sendai een zeebeving plaats. De daarop volgende tsunami veroorzaakte een ramp in de kerncentrale in Okuma (Fukushima). De centrale is op ongeveer 60 km afstand gelegen van Koriyama. Ook Koriyama kon niet aan de ramp ontsnappen. Enerzijds bracht het veel schade toe aan gebouwen als gevolg van de beving, maar wellicht erger nog, de stad werd geconfronteerd met radioactieve neerslag. De gehele stad moest minutieus schoongemaakt worden. Daken, muren, straten werden gereinigd, tuinen en parken moesten afgegraven worden. Voor de gehele stad werd een ontsmettingsprogramma opgesteld dat thans nagenoeg afgerond is. Het voorval leidde tevens tot bezinning over energiegebruik. Kerncentrales werden gesloten, nieuwe energiebronnen werden onderzocht en aangeboord. In Koriyama werd een groot complex gebouwd waarin technici zich verdiepen in duurzame energie: uit wind, zon, biomassa en aardwarmte. Het Fukushima renewable Energy Institute. Naast onderzoek is men ook op productie gericht van windmolens en hoogwaardige zonnepanelen.



Een rondleiding over en in het complex deed mij mijn veronderstelling van Japan bevestigen: hoogwaardige technologie.

In de stad ziet men op veel plaatsen meetapparatuur geplaatst die 24 uur per dag, 7 dagen per week, de radioactiviteit in de stad meten.



We vervolgden onze weg naar de Asaka Canal Land Improvement Organization. Ontstaan uit de destijds hoogwaardige technologie van onze eigen Cornelis van Doorn. Een soort waterschap dat de waterwegen, kanalen en gemalen beheert als gevolg van de irrigatie vanuit het Inawashiro-meer.



Nou, als iets trots is op onze Cornelis van Doorn uit Hall, dan was het wel deze organisatie. Zij ontleende hieraan het bestaansrecht. Vol enthousiasme werd verteld hoe het irrigatiesysteem tot stand was gebracht en wat het allemaal had voortgebracht. Rijst, zijde, energie, werkgelegenheid en uiteindelijk Koriyama, een stad van 240.000 inwoners.



We naderden het eind van de dag. Op de terugweg deden Graziella en ik een spelletje in het busje waarmee we terug werden gereden: wie het eerst een papiertje of plastic zakje op straat zag liggen. Het werd 0-0! Niet één papiertje, niet één sigarettenpeukje, niet één blikje, niet één doosje, niet één plastic zakje. En sterker nog, we constateerden dat er niet één vuilnisbak aan de openbare weg stond! Het kan dus wel; kwestie van mentaliteit!

Terug in ons hotel beseften we dat we nog slechts één dag te gaan hadden in deze gastvrije zusterstad.



Woensdag 5 november 2015

Deze laatste dag kende een programma met vier elementen. Allereerst een bezoek aan een kinderspeelplaats. Daarna een bezoek aan het gemeentehuis, gevolgd door een rondleiding door het Fukushima Agricultural Technology Center. Als afsluiting een afscheidsdiner in ons hotel tussen de burgemeestersechtparen.

Als gevolg van de kernramp en de radioactiviteit in Koriyama, hebben de gemeente en de detailhandel (supermarkten) een overdekte speelhal voor kinderen gebouwd. Op die wijze konden kinderen spelen zonder buiten aan radioactiviteit blootgesteld te worden. De supermarkten bouwden een hal met diverse voorzieningen, de gemeente financiert het geschoold personeel. Kinderen kunnen 90 minuten per dag in de hal spelen, georganiseerd door scholen of individueel met ouders.



Voor de deur van de speelhal staat eveneens een meetpaal voor radioactiviteit. Bizar eigenlijk.



De hal kent educatieve faciliteiten (lezen en voorlezen) en gewoon speeltoestellen. Het personeel leidt ons enthousiast rond en we maken kennis met veel Japanse schattige kleine kinderen.



We ontkomen er niet aan om ook het springkussen te testen en ons letterlijk te verdiepen in de ballenbak.



We vervolgen ons reis naar het gemeentehuis. Tot april 2014 was het nog onbruikbaar en in renovatie als gevolg van de aardbeving in maart 2011. Inmiddels is het weer volledig hersteld. Voor het gemeentehuis staat een boom als symbool van de vriendschap tussen Brummen en Koriyama. De boom is geplant op 25 juni 1988. Het viel mij direct op: het is een Quercus Myrsinacfolia.



Nadat we enigszins bekomen waren van de hartelijke ontvangst, gingen we in gesprek met de burgemeester en volgde een rondleiding door het gemeentehuis.



In de hal werd geposeerd voor de vitrinekast waarin relikwieën tentoongesteld werden van bezoeken naar en uit Brummen/Nederland.

In de hal van het gemeentehuis worden we met een staande ovatie door het gereed staande gemeentepersoneel verwelkomd. Een groot spandoek werd door hen opgehouden. Het applaus verstomde pas nadat we via een lange trap op de volgende verdieping uit het zicht verdwenen waren. Ik heb er lekker lang overgedaan. We liepen ook niet, ... we schreden! Mmmmm, was dat maar in Brummen .....! Waar is die tijd gebleven ....: dat ambtenaren als scharen voor je knipten, dat wethouders je tas met dikke dossiers droegen!?! De tijd waarin je nog 'edelachtbare' was. De tijd van Swiebertje.



Klompen, Delftsblauw, een portret en de overlijdensakte van Cornelis van Doorn ontbreken niet.

Hierna word ik verzocht 'iets' te vertellen aan ambtenaren van Koriyama over Brummen. In een soort van collegezaal worden we wederom met applaus ontvangen. Wat een aardige mensen toch!





Op een groot scherm wordt via Google-earth ingezoomd op Brummen en men kan zowaar het gemeentehuis zien liggen. Enigszins overrompeld vertel ik desondanks vol enthousiasme over 'mijn' prachtige gemeente. Over de natuur, de papierindustrie, de voorzieningen en Nederlandse huizen. Als vanzelfsprekend komen ook de staatsinrichting aan de orde en de wijze van ambtelijke organisatie.



Nog nagenietend van de overweldigende ontvangst in het gemeentehuis, stappen we het busje weer in en rijden we naar het Fukushima Agricultural Technology Center. Het buiten de stad gelegen complex houdt zich bezig met onderzoek en ontwikkeling van gewassen en voedsel. Niet in de laatste plaats keuren zij al het voor consumptie geschikte voedsel op sporen van radioactiviteit.



Vanachter het glas binnen in het gebouw wordt ons gewezen op in de verte gelegen in kunststof verpakte grond (groene streep).

Een residu van de kernramp. Door radioactiviteit verontreinigde grond.



In het gebouw bezoeken we afgeschermd laboratoria waarin het vlees voor consumptie wordt gekeurd. Inmiddels is het vlees ver onder de norm van het toegestane maximum radioactiviteit gedaald en dus veilig voor consumptie. Zoals gezegd zou het nog ver onder de Europese norm zijn.



We gaan op weg naar de afsluiting van de dag en de afsluiting van ons bezoek aan Koriyama. Om 18.30 uur worden we in ons hotel verwacht voor een afsluitend diner met burgemeester Masato Shinagawa en diens echtgenote.

Tijdens het diner, waarvan geen foto's, wordt in een ontspannen sfeer het doorlopen programma nog eens doorgenomen en teruggeblikt op de historische waarde van de aanwezigheid van Cornelis van Doorn uit Hall in Koriyama.

Op de basisscholen wordt jaarlijks een toneelstuk opgevoerd over het ontstaan van Koriyama, waarin Van Doorn een belangrijke positie inneemt.

Burgemeester Shinagawa hoopt dat onze aanwezigheid goed bevallen is en dat we een mooie indruk hebben gekregen van de Japanse cultuur en zijn stad. Hij is bijzonder geïnteresseerd in een economische, technologische en educatieve samenwerking tussen Koriyama en Nederland. Het is een stad die hunkert naar verdere hoogstaande ontwikkeling en samenwerking. De papierindustrie in al haar facetten, watermanagement en duurzame energie boeien hem in het bijzonder. Hij hoopt ook dat ik een ambassadeursrol wil vervullen ten behoeve van de Olympische Spelen in 2020 in Tokyo. Graag zou hij de Nederlandse sporters in Koriyama onderdak willen bieden; met de hogesnelheidstrein is men tenslotte in 80 minuten in Tokyo. Koriyama beschikt ook over een vliegveld. Ik zal mijn best doen, beloof ik hem.

Het gesprek loopt van officieel over in informeel. We bespreken Japanse, Nederlandse en Italiaanse gerechten en dranken. De Hollandse kaas en jenever blijven niet onbenoemd, evenmin de Japanse sake en sushi. Het gesprek over de hoogstaande technologie uit Japan, brengt mij vervolgens bij het bekende merk Casio. De rekenmachientjes onder die naam zijn in Nederland ook wel bekend als "zakjapannertjes" oftewel in het Engels "pocket-Japanese"; althans, dat is mijn vertaling. Het heeft me ongeveer een kwartier

geduurd om aan burgemeester Shinagawa uit te leggen wat een zakjapannertje is. Na diverse Japanse buigingen en Nederlandse handdrukken, wordt de avond en ons bezoek afgesloten. Met een warm handdruk neemt burgemeester Shinagawa afscheid met de woorden: "see you later alligator"!

#### Donderdag 6 november 2014

De vriendschapsband met Koriyama is een bijzondere. In Koriyama wordt Cornelis van Doorn beschouwd als de 'vader des vaderlands', een soort Willem van Oranje, afkomstig uit Hall, gemeente Brummen. Juist deze bijzondere band met een stad van behoorlijke importantie in Japan, biedt kansen en mogelijkheden. Al is het maar de schakel tussen Japan en Nederland. Een voor ons ongekende cultuur: hoffelijk, opgeruimd, stipt, georganiseerd, keurig gekleed, thee, tea-ice (niet te verwarren met ice-tea) vis en nog eens vis. En ..., in steden en stations hamburgers verkrijgbaar van een wel heel bekende Amerikaanse keten!

Hoewel de culturen verschillen, is er in deze dagen toch een band ontstaan. Is de band versterkt. Weemoedig nemen we afscheid van Koriyama, weemoedig nemen we afscheid van onze trouwe en vriendelijke begeleiders, Yohei en Yoshiyuki.

En tja, weer zelf de koffers dragen!



Met bijzonder veel dank aan de gemeenteraad van Brummen. De meeste dank gaat uiteraard uit naar onze gastvrije vrienden: Krotoszyn en Koriyama.

Alex van Hedel, Brummen 2015.



*Koriyama; voor muziek, zang en dans*